

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 3To/80/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1515010030
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 09. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Denisa Mészárosová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2016:1515010030.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Denisy Mészárosovej a členov senátu JUDr. Zuzany Molnárovej a JUDr. Petra Štífta v trestnej veci U. N. Š., stíhaného pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. b) Trestného zákona a iné, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava V zo dňa 21.4.2016, č.k. 5T/6/2015-128, na verejnom zasadnutí konanom v Bratislave dňa 20. septembra 2016 takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. e), písm. f), ods. 2 Tr.por. z r u š u j e sa napadnutý rozsudok vo výroku o treste a výroku o náhrade škody.

Podľa § 322 ods. 3 Tr.por. sa obžalovanému

N. Š., G.. XX.XX.XXXX Z. K., E. K. K., Y. X

u k l a d á

podľa § 212 ods. 3 Tr.zák. s použitím § 36 písm. k), písm. l), § 37 písm. h), písm. m), § 38 ods. 2, § 41 ods. 1 Tr.zák. úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr.zák. súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 288 ods. 1 Tr.por. sa poškodený U., A.. A. P.U., A. A. O. XX, E., T.: XX XXX XXX, odkazuje s nárokom na náhradu škody na civilný proces.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava V zo dňa 21.4.2016, č.k. 5T/6/2015-128, bol obžalovaný N. Z. uznaný vinným zo spáchania prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. b) Trestného zákona („Tr.zák.“) v jednočinnom súbehu s prečinom poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Tr.zák. na skutkovom základe, že

obžalovaný v čase od 17.30 hod. dňa 17.07.2014 do 07.30 hod. dňa 18.07.2014 na M. R.-A. ul. č. X v K. pred vchodom do J. školy M. C. A. č. X doposiaľ neznámym spôsobom rozbil trojuholníkové okno na pravých predných dverách spolujazdca motorového vozidla zn. Y. V., bielej farby, E.: BL-XXXCA, rok výroby XXXX, následne vošiel do interiéru predmetného motorového vozidla, odkiaľ odcudzil navigáciu značky M., typ A. XXXu L., neznámeho výrobného čísla, napájací kábel na túto navigáciu a držiak na sklo k predmetnej navigácii v celkovej hodnote 144,56 €, ďalej odcudzil nabíjací kábel a držiak na sklo k mobilnému telefónu G. v hodnote 20,- €, a zároveň doposiaľ neznámym spôsobom poškodil aj zámok na

zadných dverách nákladného priestoru predmetného motorového vozidla, čím poškodenej spoločnosti R. A., a.s., so sídlom na N. ulici č. XX v K. vznikla škoda rozbitím okna a poškodením zámku vo výške 581,99 € a poškodenej spoločnosti U., s.r.o., so sídlom na Z. ceste č. XXX/XXXX v K. vznikla škoda krádežou vecí v celkovej výške 164,56 €, pričom tohto skutku sa dopustil po tom, čo bol pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a) Tr.zák. dňa 05.11.2012 odsúdený rozsudkom Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 4T 135/2011, ktorý v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave zo dňa 23.05.2013 sp. zn. 4To 20/2013 nadobudol právoplatnosť dňa 23.05.2013.

Za to bol obžalovanému uložený podľa § 212 ods. 3 Tr.zák. s použitím § 36 písm. l), § 37 písm. h), písm. m), § 38 ods. 2, ods. 4, § 41 ods. 1 Tr.zák. úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 20 mesiacov so zaradením na jeho výkon podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr.zák. do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku („Tr.por.“) bol obžalovaný zaviazaný na náhradu škody voči poškodenému U., spol. s r.o., vo výške XXX,XX € a podľa § 288 ods. 1 Tr.por. bol poškodený so zvyškom nároku na náhradu škody odkázaný na občianske súdne konanie.

Proti rozsudku podal odvolanie v lehote ustanovenej v § 309 ods. 1 Tr.por. obžalovaný písomným podaním doručeným na prvostupňový súd dňa 3.5.2016 a doplneným písomným podaním doručeným dňa 13.5.2016.

V dôvodoch odvolania obžalovaný uviedol, že poukazuje na tie isté skutočnosti, ktoré uviedol v odpore, ktorý podal voči trestnému rozkazu, a to že má priateľku, s ktorou vedie spoločný život, je riadne zamestnaný ako správca a údržba zastávok a podchodov. Vzatie do výkonu trestu by narušilo jednak jeho súkromný život a hlavne by prišiel o zamestnanie, ubytovanie a po prepustení z výkonu trestu by nemal ani z čoho a ani kde žiť. Je si vedomý svojej trestnej minulosti, minulosť sa zmeniť nedá, ale snaží sa zmeniť aspoň svoju budúcnosť a riadne a poctivo skromne žiť. Preto žiada o uloženie podmienčného trestu resp. uloženie aj mediačného a probačného dohľadu. K odvolaniu pripojil aj správu od zamestnávateľa, podľa ktorej si svoje povinnosti plní k spokojnosti priamych nadriadených, nemá žiadne absencie a porušenia pracovnej disciplíny.

V písomnom podaní doručenom na prvostupňový súd dňa 13.5.2016, ktoré odvolací súd vyhodnotil ako doplnenie dôvodov odvolania, obžalovaný založil do spisu dohodu o uhradení škody, ktorú uzavrel s poškodeným U., spol. s r.o., dňa X.X.XXXX, podľa ktorej sa obžalovaný zaviazal uhradiť škodu poškodenému vo výške 164,56 eur, ktorú mu spôsobil trestným činom vo veci Okresného súdu Bratislava V sp.zn. 5T/6/2015, najneskôr do 13.5.2016. Zároveň je priložený príjmový pokladničný doklad vystavený poškodeným o prijatí sumy 164,56 eur od obžalovaného dňa 13.5.2016.

Spis bol predložený prvostupňovým súdom na rozhodnutie o odvolaní tunajšiemu súdu dňa 12.7.2016.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu prokurátorka uviedla, že pokiaľ ide o výrok o náhrade škody v tejto časti je návrh obžalovaného opodstatnený, nakoľko došlo k úhrade požadovanej škody, avšak pokiaľ ide o uložený trest, domnieva sa, že vzhľadom na predchádzajúce odsúdenia aj napriek dvojročnému odstupe od spáchania skutku je uložený trest trestom zákonným a primeraným.

Obhajca obžalovaného na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu uviedol, že sa pridrižiava písomne podaného odvolania. Dáva oproti predchádzajúcemu stavu do pozornosti novú skutočnosť, ktorou je existencia ďalšej poľahčujúcej okolnosti, nakoľko obžalovaný uhradil spôsobenú škodu a došlo teda k zmene pomeru priťažujúcich a poľahčujúcich okolností, čo sa odráža aj v trestnej sadzbe, ktorá pripadá do úvahy. Aj týmto svojím krokom dáva najavo, že mieni zmeniť svoj život k lepšiemu, snaží sa riadne pracovať. Okrem toho predkladá súdu k nahliadnutiu doklady, z ktorých vyplýva, že manželka obžalovaného podala na Okresný súd Čadca návrh na určenie výživného na manželku z dôvodu ťažkého zdravotného postihnutia, čiže je zrejmé, že obžalovanému môže hroziť ďalší záväzok, ktorým je platenie výživného. Nakoľko obžalovaný má záujem prispievať svojej manželke, chce riadne pracovať, aj z tohto dôvodu by bol nepodmienený trest veľmi vážnym zásahom do jeho života. Navrhuje zrušiť rozsudok vo výroku o treste aj o náhrade škody a po zvážení všetkých okolností uložiť obžalovanému prísny podmienčný trest.

Obžalovaný na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu uviedol, že trvá na podanom odvolaní. Okrem toho, že namieta výrok o treste, má výhrady aj voči výroku o náhrade škody a doložil k tomu aj dôkazy,

ktoré však boli doručené súdu prvého stupňa potom, čo podal vo veci písomné odvolanie. Chce požiadať súd o najprísnejší podmienený trest. Inak takto príde o možnosť pracovať, zamestnávateľ sľúbil, že na neho počká 6 mesiacov. Keď mu bude uložený nepodmienečný trest, zase si nebude vedieť nájsť prácu. To, za čo je teraz vo väzbe, sa nezakladá na pravde, bol skutočným páchatelom krivo obvinený. V tej veci bol upovedomený o podaní obžaloby, na súde doposiaľ nič neprebehlo a poukazuje na prezumpciu nevinu a v tej veci ešte nič nie je jednoznačné.

Podľa § 317 ods. 1 Tr.por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaniu vytykané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 321 ods. 1 Tr.por. odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj

- a) pre podstatné chyby konania, ktoré napadnutým výrokom rozsudku predchádzali, najmä preto, že boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci alebo právo obhajoby,
- b) pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť alebo neúplnosť jeho skutkových zistení alebo preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie,
- c) ak vzniknú pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie treba dôkazy opakovať alebo vykonať ďalšie dôkazy,
- d) ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona,
- e) ak je uložený trest neprimeraný, alebo
- f) ak je rozhodnutie o uplatnenom nároku poškodeného na náhradu škody v rozpore so zákonom.

Podľa § 321 ods. 2 Tr.por. ak bolo odvolanie obmedzené podľa § 317 ods. 1 alebo 3, odvolací súd z dôvodu uvedeného v odseku 1 zruší len napadnutý výrok rozsudku. Ak však odvolací súd zruší hoci i len sčasti výrok o vine, zruší vždy súčasne celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad.

Podľa § 322 ods. 3 Tr.por. odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom. V neprospech obžalovaného môže odvolací súd zmeniť napadnutý rozsudok len na základe odvolania prokurátora, ktoré bolo podané v neprospech obžalovaného; vo výroku o náhrade škody tak môže urobiť aj na podklade odvolania poškodeného, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody.

Podľa § 288 ods. 1 Tr.por. ak podľa výsledku dokazovania nie je podklad na vyslovenie povinnosti na náhradu škody alebo ak by bolo treba na rozhodnutie o povinnosti na náhradu škody vykonať ďalšie dokazovanie, ktoré presahuje potreby trestného stíhania a predĺžilo by ho, súd odkáže poškodeného na civilný proces, prípadne na konanie pred iným príslušným orgánom. Poškodeného treba označiť jeho menom a priezviskom, dátumom a miestom narodenia a miestom bydliska. Ak je poškodeným právnická osoba, treba ju označiť jej obchodným menom alebo názvom, sídlom a identifikačným číslom podľa záznamu v obchodnom registri, živnostenskom registri alebo inom registri.

Podľa § 34 ods. 1 Tr.zák. trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradil od páchania trestných činov, trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 3 Tr.zák. trest má postihovať iba páchatela, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Podľa § 34 ods. 4 Tr.zák. pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, prirážajúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 38 ods. 2 Tr.zák. pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a prirážajúcich okolností.

Podľa § 41 ods. 1 Tr.zák. ak súd odsudzuje páchatel'a za dva alebo viac trestných činov, uloží mu úhrnný trest podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný. Popri treste prípustnom podľa takého zákonného ustanovenia možno v rámci úhrnného trestu uložiť aj iný druh trestu, ak jeho uloženie by bolo odôvodnené niektorým zo zbiehajúcich sa trestných činov. Ak sú dolné hranice trestných sadzieb trestov odňatia slobody rôzne, je dolnou hranicou úhrnného trestu najvyššia z nich.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr.zák. súd zaradí páchatel'a na výkon trestu odňatia slobody spravidla do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ak v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin; na predchádzajúce odsúdenie sa však neprihliadne, ak sa na páchatel'a hľadí, ako keby nebol odsúdený.

Podľa § 212 ods. 2 písm. a) Tr.zák. rovnako ako v odseku 1 sa potrestá, kto si prisvojí cudziu vec tým, že sa jej zmocní a čin spácha vlámaním.

Podľa § 212 ods. 3 písm. b) Tr.zák. odňatím slobody na šesť mesiacov až tri roky sa páchatel' potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 alebo 2, hoci bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený, alebo

Podľa § 245 ods. 1 Tr.zák. kto zničí, poškodí alebo urobí neupotrebitelnou cudziu vec a spôsobí tak na cudzom majetku malú škodu, potrestá sa odňatím slobody až na jeden rok.

Odvolačný súd na základe podaného odvolania prioritne posudzoval, či nie sú splnené podmienky pre zamietnutie odvolania podľa § 316 ods. 1 Tr.por. alebo pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr.por., pričom skutočnosti pre také rozhodnutie nezistil.

Zo spisového materiálu a z vyjadrení strán na verejnom zasadnutí konanom na odvolacom súde vyplýva, že rozsudok prvostupňového súdu bol napadnutý odvolaním len obžalovaným a len ohľadom výroku o treste a výroku o náhrade škody, čím odvolací súd preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť iba napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo, a to vzhľadom ku skutočnosti, že v ustanovení § 317 ods. 1 Tr.por. je obsiahnutý obmedzený revízný princíp a odvolací súd preskúmava len ten výrok rozsudku, ktorý bol napadnutý odvolaním a správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a na iné chyby by odvolací súd prihliadol len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr.por., čo odvolací súd nezistil. Vzhľadom na uvedené, keďže v prejednáwanej veci boli napadnuté iba výroky o treste a náhrade škody, pričom ostatné výroky rozsudku prvostupňového súdu nie sú odvolaním napadnuté, odvolací súd bude ďalej prioritne podrobne rozoberať len tieto výroky a ich zdôvodnenie. Odvolací súd pritom zistil, že odvolanie obžalovaného je sčasti dôvodné, čo vyplýva z nasledujúceho.

Ku konaniu na prvostupňovom súde odvolací súd uvádza, že obžalovanému a poškodeným bola riadne doručená obžaloba a výzva na vykonanie dôkazov, pričom tieto osoby a prokurátor boli aj riadne predvolaní resp. upovedomení o termíne hlavného pojednávania. Hlavné pojednávanie bolo vykonané v zmysle príslušných ustanovení Trestného poriadku potom, ako obžalovaný podal odpor voči vydanému trestnému rozkazu.

Na hlavnom pojednávaní obžalovaný po príslušnom poučení vyhlásil podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr.por., že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe. Následne sa obžalovaný kladne vyjadril k súdom zisťovaným skutočnostiam v zmysle § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g) a h) Tr.por. a súd prijal vyhlásenia obžalovaného, že je vinný zo žalovaného skutku a vyhlásil, že v tomto smere už dokazovanie vykonávať nebude a vykoná dôkazy len ohľadom výroku o treste a výroku o náhrade škody.

Na hlavnom pojednávaní bol prečítaný znalecký posudok z odvetvia kriminalistická biológia a genetická analýza, bola vypočutá svedkyňa M. K., priateľka obžalovaného a boli prečítané listinné dôkazy ohľadom náhrady škody a osoby obžalovaného a po vyhlásení dokazovania za skončené bolo po záverečných rečiach a poslednom slove rozhodnuté vo veci rozsudkom tak, ako je to uvedené na začiatku tohto odôvodnenia.

Odvolačný súd uvádza, že správne postupoval prvostupňový súd na hlavnom pojednávaní, keď prijal vyhlásenie obžalovaného, že je vinný, keďže takému vyhláseniu zodpovedali aj dovtedy vykonané dôkazy a bolo nepochybné, že sa stal skutok uvedený v obžalobe, tento napĺňa všetky zákonné znaky prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. b) Tr.zák. v jednočinnom súbehu s prečinom poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Tr.zák. a spáchal ho obžalovaný, ktorý bol v súlade so zákonom uznaný vinný zo spáchania týchto prečinov.

Čo sa týka prvostupňovým súdom uloženého druhu trestu a výmery, podľa odvolacieho súdu je uložený trest neprimeraný, a to z pohľadu výmery uloženého trestu odňatia slobody, čo zakladalo dôvod zrušenia napadnutého rozsudku podľa § 321 ods. 1 písm. e) Tr.por., pričom odvolací súd k uloženému trestu v napadnutom rozsudku uvádza nasledujúce skutočnosti.

Pre ukládanie trestu platia zásady, ktoré ustanovuje Trestný zákon v § 34. Na jednej strane má trest zabezpečiť ochranu spoločnosti tak, že páchatelovi zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, na druhej strane má uložený trest vytvoriť podmienky na výchovu páchatel'a k tomu, aby viedol riadny život, pričom trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Pri určení druhu trestu a jeho výmery má súd prihliadnuť na jednej strane na spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, prirážajúce a poľahčujúce okolnosti, na druhej strane na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Trest by mal postihovať iba páchatel'a tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a blízke osoby.

Pri ukladaní trestu je potrebné v prvom rade vychádzať zo závažnosti spáchaného trestného činu, ktorá je určená trestnou sadzbou ustanovenou pri jednotlivých skutkových podstatách trestných činov. Jednotlivé trestné činy podľa zákonom ustanovenej trestnej sadzby a formy zavinenia rozdeľuje Trestný zákon na prečiny a zločiny, resp. obzvlášť závažné zločiny. Tomuto rozdeleniu zodpovedá možnosť súdu ukladať rôzne druhy trestov, keďže podľa § 34 ods. 2 a 6 Tr.zák. páchatel'ovi možno uložiť len taký druh trestu a len v takej výmere, ako je to ustanovené v Trestnom zákone, pričom jednotlivé druhy tresty možno uložiť samostatne alebo aj viac trestov popri sebe, avšak za trestný čin, ktorého horná hranica trestnej sadzby trestu odňatia slobody ustanovená v osobitnej časti zákona prevyšuje päť rokov, musí súd vždy uložiť aj trest odňatia slobody.

Trestný čin krádeže podľa § 212 ods. 3 Tr.zák. a trestný čin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Tr.zák. sú úmyselnými trestnými činmi, za ktoré Trestný zákon v osobitnej časti ustanovuje trest odňatia slobody s hornou hranicou trestnej sadzby neprevyšujúcou päť rokov (zákonom ustanovená trestná sadzba trestu odňatia slobody v § 212 ods. 3 Tr.zák. je 6 mesiacov až 3 roky a v § 245 ods. 1 Tr.zák. je 0 až 1 rok), t. j. ide o prečiny (§ 10 ods. 1 písm. b) Tr.zák.). Teda v prípade spáchania uvedených trestných činov zákonodarca ustanovil s poukazom na vyššie citované ustanovenie § 34 ods. 6 Tr.zák., že súd nemusí povinne ukladať trest odňatia slobody (či už vo forme podmieneného odkladu jeho výkonu alebo ako nepodmienečný), ale môže uložiť iný druh trestu.

Na druhej strane v osobe obžalovaného ide o osobu opakovane v minulosti odsúdenú za spáchanie úmyselnej trestnej činnosti vrátane majetkovej (odhliadnuc od odsúdení, v prípade ktorých sa na páchatel'a hľadí, akoby nebol odsúdený, t. j. na tieto nie je možné pri určovaní druhu a výmery trestu žiadnym spôsobom prihliadať), a to od roku 2011 spolu päťkrát, z toho trikrát uložený nepodmienečný trest odňatia slobody a dvakrát upustené od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na predtým uložený nepodmienečný trest odňatia slobody s naposledy vykonaným trestom odňatia slobody dňa 27.3.2014, teda necelé štyri mesiace pred spáchaním skutku.

Hoci vzhľadom na podané odvolanie len voči výroku o treste a už uvedený obmedzený revízny princíp nemá odvolací súd oprávnenie posudzovať prvostupňovým súdom zistený skutkový stav a právne posúdenie skutku, podľa odsudzujúcej časti rozsudku prvostupňového súdu, ktorý nebol ohľadom viny napadnutý odvolaním, obžalovaný mal svojim protiprávnym konaním v prejednávanej veci vykonať vlámanie do motorového vozidla, z ktorého odcudzil navigáciu a ďalšie veci v hodnote vyše 160 eur a poškodil motorové vozidlo so spôsobením škody vyše 580 eur.

Odvolačný súd po posúdení uvedených skutočností dospel k záveru, že v prejednávanej veci účelu trestu zodpovedá uloženie jedine nepodmienečného trestu odňatia slobody (došlo k spáchaniu dvoch úmyselných trestných činov v podstate niekoľko týždňov potom, ako bol obžalovaný prepustený z výkonu trestu odňatia slobody uloženého za trestnú činnosť rovnakého druhu), ktorý bol správne uložený ako trest úhrnný podľa § 41 ods. 1 Tr.zák., keďže obžalovaný spáchal dva trestné činy jedným skutkom.

V tomto smere bolo teda odvolanie obžalovaného, ktorý žiadal uložiť podmienený trest odňatia slobody, nedôvodné, keďže uloženie ním navrhovaného druhu trestu by bolo v rozpore s účelom trestu. To, že obžalovaný už má v súčasnosti viesť riadny život, je zamestnaný a má záujem prispievať aj na výživné bývalej manželke, resp. mu uložením uvedeného trestu hrozí strata zamestnania a ubytovania, nemôže byť dôvodom pre neuloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody. Obžalovaný si uvedené skutočnosti mal uvedomiť pred spáchaním trestnej činnosti, pričom vyživovaciu povinnosť môže plniť aj počas výkonu trestu odňatia slobody, kde môže byť zaradený do práce.

Z pohľadu výmery trestu boli prvostupňovým súdom zistené u obžalovaného dve priťažujúce okolnosti (spáchal viac trestných činov a už bol za trestný čin odsúdený) a jedna poľahčujúca okolnosť (priznanie a oľutovanie spáchanej trestnej činnosti) s tým, že trest bol ukladaný s použitím § 38 ods. 4 Tr.zák. (prevažoval pomer priťažujúcich okolností a vtedy sa dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby zvyšuje o tretinu).

Tieto zistenia a postup prvostupňového súdu boli v čase vyhlásenia napadnutého rozsudku vecne správne, pričom však od vtedy došlo k tej zmene, že obžalovaný uhradil poškodenému U., spol. s r.o., škodu vo výške 164,56 eur, teda vo výške, v ktorej bol aj zaviazaný k náhrade škody prvostupňovým súdom, čím obžalovaný naplnil poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. k) Tr.zák. (pričinil sa o odstránenie škodlivých následkov trestného činu resp. dobrovoľne nahradil spôsobenú škodu).

Čiže u obžalovaného pri novom posúdení poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, ktoré sú v rovnováhe (z každej po dve) bolo nutné ukladať trest bez zvyšovania dolnej hranice trestnej sadzby v zákonom ustanovenej trestnej sadzby najprísnejšieho z posudzovaných trestných činov (prečin krádeže podľa § 212 ods. 3 Tr.zák. s ustanovenou trestnou sadzbou trestu odňatia slobody 6 mesiacov až 3 roky), pričom odvolací súd primerane znížil prvostupňovým súdom uložený trest a obžalovanému uložil trest odňatia slobody vo výmere 1 rok. Takto uložený nepodmienečný trest odňatia slobody pri štvrtine zákonom ustanovenej trestnej sadzby je v súlade so zákonom a spravodlivý a v celom rozsahu zodpovedá účelu trestu ustanoveného Trestným zákonom.

Ohľadom zaradenia obžalovaného do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia boli úvahy prvostupňového súdu v napadnutom rozsudku v súlade so zákonom a vecne správne - obžalovaný bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody za spáchanie úmyselného trestného činu (v roku 2014 pre spáchanie prečinov krádeže a poškodzovania cudzej veci).

K výroku o náhrade škody uvádza odvolací súd nasledujúce skutočnosti.

Čo sa týka prvostupňovým súdom rozhodnutých výrokov o náhrade škody, podľa zistení odvolacieho súdu vzhľadom na úhradu škody obžalovaným po vyhlásení napadnutého rozsudku, výroky v tejto časti bolo nutné zosúladiť s touto novou skutočnosťou, čo zakladalo dôvod zrušenia napadnutého rozsudku podľa § 321 ods. 1 písm. f) Tr.por. (pre úplnosť treba vytknúť prvostupňovému súdu, že v napadnutom rozsudku odkázal poškodeného so zvyškom nároku na náhradu škody na občianske súdne konanie podľa nesprávneho ustanovenia § 288 ods. 1 Tr.por., hoci správne mal rozhodnúť podľa § 288 ods. 2 Tr.por.)

Obžalovaný potom, ako bol prvostupňovým súdom vyhlásený rozsudok na hlavnom pojednávaní, s poškodeným U., spol. s r.o., uzavrel dohodu o uhradení škody a následne aj škodu vo výške 164,56 eur uhradil dňa 13.5.2016. Odvolací súd teda zrušil napadnutý rozsudok aj vo výroku o náhrade škody a tohto poškodeného s jeho uplatneným nárokom na náhradu škody (poškodený si uplatnil v prípravnom konaní spolu 1.200 eur, pričom v konaní na základe plnej moci zastupoval aj druhého poškodeného R. A., a.s.) odkázal na civilný proces, keďže obžalovaný v konaní preukázal výšku spôsobenej škody poškodenému uhradil. Pritom druhý z poškodených R. A., a.s., v písomnom vyjadrení doručenom na

prvostupňový súd dňa 12.4.2016 uviedol, že voči obžalovanému žiadnu škodu neviduje a nežiada jej náhradu.

Zhrnutím odvolací súd uvádza, že prvostupňovým súdom bol uložený trest neprimeraný a rozhodnutie o uplatnenom nároku poškodeného na náhradu škody bolo v rozpore so zákonom vzhľadom na uhradenie škody obžalovaným, čo malo za následok zrušenie týchto výrokov napadnutého rozsudku a rozhodnutie o tom rozsudkom odvolacím súdom, keďže nové rozhodnutie bolo možné urobiť na podklade skutkového stavu správne zisteného v napadnutom rozsudku resp. doplneného dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom. V ostatných výrokoch zostal napadnutý rozsudok nedotknutý.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.